

Întrebarea preliminară

Impozitarea forfetară a veniturilor provenite din așa-numitele fonduri de investiții „netransparente” (naționale și) din străinătate, potrivit articolului 6 din Legea privind impozitarea investițiilor, este contrară dreptului comunitar (articolul 56 CE) deoarece reprezintă o restrângere disimulată a liberei circulații a capitalurilor [articolul 58 alineatul (3) CE]?

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Bundesgerichtshof (Germania) la 11 iulie 2012 — Ralph Schmidt (în calitate de administrator judiciar în procedura de insolvență cu privire la patrimoniul deținut de Aletta Zimmermann)/Lilly Hertel

(Cauza C-328/12)

(2012/C 303/26)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Bundesgerichtshof

Părțile din acțiunea principală

Reclamant: Ralph Schmidt (în calitate de administrator judiciar în procedura de insolvență cu privire la patrimoniul deținut de Aletta Zimmermann)

Pârâtă: Lilly Hertel

Întrebarea preliminară

Se adresează următoarea întrebare cu privire la interpretarea articolului 3 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 1346/2000 al Consiliului din 29 mai 2000 privind procedurile de insolvență ⁽¹⁾:

Instanțele din statul membru pe teritoriul căruia a fost deschisă procedura de insolvență cu privire la patrimoniul debitorului sunt competente să se pronunțe asupra unei acțiuni revocatorii formulate în cadrul procedurii de insolvență și îndreptate împotriva unui pârât care nu are reședința sau sediul social pe teritoriul unui stat membru?

⁽¹⁾ JO L 160, p. 1, Ediție specială, 19/vol. 1, p. 143.

Acțiune introdusă la 13 iulie 2012 — Comisia Europeană/Republica Portugalia

(Cauza C-335/12)

(2012/C 303/27)

Limba de procedură: portugheza

Părțile

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezentant: A. Caeiros, agent)

Pârâtă: Republica Portugalia

Concluziile reclamantei

— Constatarea faptului că, din cauza împrejurării că autoritățile portugheze au refuzat să pună la dispoziție o sumă de

785 078,50 euro care corespunde taxelor asupra stocurilor excedentare de zahăr neexportate; după aderarea Portugaliei la Comunitatea Europeană, Republica Portugheză nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 10 CE, al articolului 254 din actul de aderare ⁽¹⁾, al articolului 7 din Decizia 85/257/CEE, Euratom ⁽²⁾, al articolelor 4, 7 și 8 din Regulamentul (CEE) nr. 579/86 ⁽³⁾, al articolului 2 din Regulamentul (CEE) nr. 1697/79 ⁽⁴⁾ și al articolelor 2, 11 și 17 din Regulamentul (CEE, Euratom) nr. 1552/89 ⁽⁵⁾;

— obligarea Republicii Portugalia la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Potrivit informațiilor furnizate de autoritățile portugheze, întreprinderea William Hinton & Sons nu prezentase dovezi privind exportul de stocuri excedentare de zahăr aflate în posesia sa. La 3 decembrie 1990, aceste autorități au informat întreprinderea menționată că trebuia să plătească o sumă suplimentară de 785 078,50 euro. Întreprinderea în cauză a formulat un recurs împotriva acestei decizii la Supremo Tribunal Administrativo (Curtea Supremă Administrativă, denumită în continuare „STA”), care a adresat Curții de Justiție mai multe întrebări preliminare. Aceasta a pronunțat, la 11 octombrie 2001, o ordonanță în cauza C-30/00 ⁽⁶⁾, William Hinton & Sons, în care preciza că aceste întrebări „au fost ridicate în cadrul unui litigiu între William Hinton & Sons Lda [...] și Fazenda Pública cu privire la recuperarea [...] taxelor asupra stocului excedentar de zahăr deținut de William Hinton”. La 8 mai 2002, STA a anulat achitarea sumei suplimentare pentru motivul că notificarea sumei menționate fusese efectuată la o dată la care aceasta era deja prescrisă.

Jurisprudența ulterioară a Curții, mai precis Hotărârea din 7 decembrie 2004, Koninklijke Coöperatie Cosun/Comisia, T-240/02, Rec., p. II-4237, și Hotărârea din 26 octombrie 2006, Koninklijke Coöperatie Cosun/Comisia, C-68/05 P, Rec., p. I-10367, permite aparent să se conchidă că suma de 785 078,50 euro menționată mai sus nu poate fi calificată drept „taxă”, precum în cazul Hotărârii Curții în cauza C-30/00, ci poate fi calificată în continuare drept „resursă proprie” a Comunităților.

Astfel, cu toate că jurisprudența privește perceperea unei sume în conformitate cu articolul 3 alineatul (1) din Regulamentul (CEE) nr. 2670/81 ⁽⁷⁾ pentru motivul că o cantitate determinată de zahăr C nu a fost exportată în afara Comunității, nu este mai puțin adevărat că faptul generator al percepției sumei menționate este în esență identic cu faptul generator al percepției sumei prevăzute la articolul 7 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul nr. 579/86, în discuție în prezenta cauză. Această dispoziție prevede perceperea unei sume asupra cantităților de zahăr care depășesc stocul reportat și care nu au fost exportate în afara Comunității, pentru motivul că aceste cantități sunt considerate, potrivit articolului 5 alineatul (2) al acestui din urmă regulament, ca fiind distribuite pe piața internă a Comunității.

În conformitate cu articolul 2 din Decizia 85/257, veniturile provenite din cotizații și alte taxe prevăzute în cadrul organizării comune a piețelor (denumită în continuare „OCP”) în sectorul zahărului constituie resurse proprii.

Rezultă din articolul 254 din actul de aderare că suma citată anterior se înscrie în cadrul OCP a zahărului. Această dispoziție prevede că stocurile de produse care trebuiau să fie eliminate de Republica Portugheză sunt acelea care depășesc în cantitate pe aceea care poate fi considerată ca reprezentând un stoc normal reportat și că „noțiunea de stoc normal reportat este definită pour fiecare produs în funcție de criteriile și obiectivele proprii fiecărei organizări comune a pieței” [traducere neoficială]; prin urmare, în cazul zahărului, „noțiunea de stoc normal reportat” ar trebui să fie definită în funcție de criterii și obiective proprii organizării comune a pieței zahărului. Reglementarea comunitară referitoare la eliminarea stocurilor de zahăr se înscrie așadar în cadrul OCP a zahărului.

Regulamentul (CEE) nr. 3771/85 ⁽⁸⁾ stabilea, pe baza articolului 258 alineatul (3) din actul de aderare, „normele generale referitoare la aplicarea articolului 254 din actul de aderare” [traducere neoficială], definea noțiunea „produse care se află în liberă circulație pe teritoriul portughez” [traducere neoficială], preciza că „modalitățile [de] aplicare” urmau să fie stabilite „potrivit procedurii prevăzute [...] la articolele care corespund celorlalte regulamente care au ca obiect organizarea comună a piețelor agricole” [traducere neoficială] și prevedea că „modalitățile de aplicare [...] cuprind[eau] în special [...] [...] modalitățile de desfacere a produselor excedentare” [traducere neoficială] și că aceste modalități de aplicare „[p]uteau să prevadă: [...] perceperea unei taxe în cazul în care persoana în cauză nu ar respecta modalitățile de desfacere a produselor excedentare” [traducere neoficială].

Regulamentul nr. 579/86 de stabilire a normelor referitoare la stocurile de produse din sectorul zahărului aflate la 1 martie 1986 în Spania și în Portugalia a fost adoptat de Comisie în temeiul Regulamentului nr. 3771/85 și al Regulamentului (CEE) nr. 1785/81 al Consiliului din 30 iunie 1981 privind organizarea comună a piețelor în sectorul zahărului. Faptul că Regulamentul privind organizarea comună a piețelor în sectorul zahărului constituie una dintre bazele juridice ale Regulamentului nr. 579/86 dovedește că modalitățile prevăzute de acesta din urmă și, prin urmare, suma citată anterior se înscriu în cadrul OCP a zahărului.

Suma de 785 078,50 euro citată anterior poate fi calificată drept „resursă proprie” a Comunităților în sensul articolului 2 primul paragraf litera (a) din Decizia 85/257, întrucât este vorba despre venituri care provin „din alte taxe prevăzute în cadrul organizării comune a piețelor în sectorul zahărului” care rezultă din regimul special instituit pentru Republica Portugheză în momentul aderării acestui stat membru, mai precis o sumă care ar fi trebuit să fie percepută de autoritățile portugheze în temeiul articolului 7 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul nr. 579/86.

Regulamentul nr. 3771/85 prevede, la articolul 1, că acesta „stabilește normele generale referitoare la aplicarea articolului 254 din actul de aderare” [traducere neoficială] și prevede, la articolul 3 alineatul (1) litera (b) a doua liniuță că „sunt considerate produse care se află în liberă circulație pe teritoriul portughez: [...] produsele [...] importate în Portugalia, pentru care formalitățile de import au fost efectuate, iar taxele vamale și

taxele cu efect echivalent exigibile au fost percepute în Portugalia și care nu au beneficiat de o restituire totală sau parțială a acestor taxe și impuneri” [traducere neoficială]. Articolul 3 alineatul (1) litera (b) a doua liniuță din Regulamentul nr. 3771/85 vizează toate „produsele importate în Portugalia”, inclusiv, așadar, cele care provin din alte state membre.

În consecință, zahărul care provine din Danemarca ar fi putut și ar fi trebuit să fie luat în considerare la calcularea stocurilor de zahăr aflate în liberă circulație pe teritoriul portughez la 1 martie 1986. Autoritățile portugheze consideră că, chiar dacă Danemarca ar trebui să fie considerată, în împrejurările speței, drept țară terță, cantitatea de zahăr (796 821 kg) importată în temeiul „Bilhete de Importação n° 246” nu ar fi trebuit să fie luată în considerare la calcularea stocurilor, întrucât zahărul în cauză nu se afla, în opinia acestora, în liberă circulație la 1 martie 1986.

Comisia nu împărtășește acest punct de vedere, întrucât Tribunal Tributário de Segunda Instância a statuat, în hotărârea din 26 martie 1996, că din constatările de fapt rezultă că zahărul a fost vămuit la 27 februarie 1986 și că la acea dată, liberul de vamă pentru punerea în liberă circulație și punerea în consum fuseseră autorizate.

Decizia 85/257 și cele care au înlocuit-o succesiv, precum Regulamentul nr. 1552/89, care definește condițiile în care „resursele proprii” sunt puse la dispoziția Comisiei, nu condiționează această punere la dispoziție de o înscriere în bugetul comunitar. Articolele 371 și 372 din actul de aderare au ca obiectiv să adapteze aplicarea Deciziei 85/257 la situația specială care decurge din aderarea Portugaliei și nu se opun ca veniturile provenind din suma prevăzută la articolul 7 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul nr. 579/86, așadar, în speță, suma de 785 078,50 euro, să fie calificate drept resurse proprii.

Calificarea unei sume drept resursă proprie a Comunității decurge din legislația comunitară și, în special, Decizia 85/257, calificarea reținută de statele membre fiind lipsită de relevanță.

Potrivit jurisprudenței, nu este necesar să se demonstreze că pierderea de resurse proprii a fost cauzată de o eroare a uneia sau alteia dintre categoriile de autorități naționale. Este suficient să se constate că, în urma unei decizii definitive a STA, s-a considerat că debitorul nu era supus plății taxelor și că această împrejurare este direct legată de acțiunea tardivă a autorităților portugheze în 1990. Curtea de Justiție a confirmat această poziție a Comisiei în Hotărârea din 15 noiembrie 2005, Comisia/Danemarca (C-392/02, Rec., p. I-9811).

Hotărârea STA din 8 mai 2002 confirmă că poziția Comisiei este întemeiată în drept, în sensul în care cuantumul datoriei nu a fost comunicat debitorului în timp util, mai precis în termenul

de trei ani, că, așadar, perceperea sumei nu a fost posibilă și că, prin urmare, resursele proprii nu au putut fi puse la dispoziția Comisiei.

- (¹) Actul privind condițiile de aderare a Regatului Spaniei și a Republicii Portugheze și adaptările tratatelor (JO 1985, L 302, p. 23).
- (²) Decizia 85/257/CEE, Euratom a Consiliului din 7 mai 1985 privind sistemul de resurse proprii al Uniunii Europene (JO L 128, p. 15).
- (³) Regulamentul (CEE) nr. 579/86 al Comisiei din 28 februarie 1986 de stabilire a normelor referitoare la stocurile de produse din sectorul zahărului aflate la 1 martie 1986 în Spania și în Portugalia (JO L 57, p. 21).
- (⁴) Regulamentul (CEE) nr. 1697/79 al Consiliului din 24 iulie 1979 privind recuperarea ulterioară a taxelor la import sau la export care nu au fost solicitate de la debitor pentru mărfurile plasate sub un regim vamal care implică obligația de a plăti astfel de taxe (JO L 197, p. 1).
- (⁵) Regulamentul (CEE, Euratom) nr. 1552/89 al Consiliului din 29 mai 1989 de punere în aplicare a Deciziei 88/376/CEE, Euratom privind resursele proprii ale Comunităților (JO L 155, p. 1).
- (⁶) Rec., p. I-7511.
- (⁷) Regulamentul (CEE) nr. 2670/81 al Comisiei din 14 septembrie 1981 de stabilire a normelor de aplicare pentru producția peste cotă în sectorul zahărului (JO L 262, p. 14).
- (⁸) Regulamentul (CEE) nr. 3771/85 al Consiliului din 20 decembrie 1985 privind stocurile de produse agricole aflate în Portugalia (JO L 362, p. 21).

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Rechtbank van Koophandel te Gent (Belgia) la 19 iulie 2012 — Euronics Belgium CVBA tegen Kamera Express BV & Kamera Express Belgium BVBA

(Cauza C-343/12)

(2012/C 303/28)

Limba de procedură: olandeza

Instanța de trimitere

Rechtbank van Koophandel te Gent

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: Euronics Belgium CVBA

Pârâte: Kamera Express BV,
Kamera Express Belgium BVBA

Întrebarea preliminară

Articolul 101 din Legea privind practicile pieței și protecția consumatorilor, care are ca obiectiv, printre altele, protecția intereselor consumatorilor — și care are următorul cuprins:

„Articolul 101 alineatul 1. Se interzice oricărei întreprinderi să ofere spre vânzare sau să vândă produse în pierdere.

Este considerată vânzare în pierdere orice vânzare la un preț care nu este cel puțin egal cu prețul de achiziționare a produsului de către întreprindere sau cu prețul pe care întreprinderea ar trebui să-l plătească în cazul unei noi aprovizionări,

după deducerea eventualelor reduceri care au fost acordate și primite definitiv. Pentru a stabili existența unei vânzări în pierdere, nu se ține seama de reducerile care sunt acordate, exclusiv sau neexclusiv, pentru angajamente ale întreprinderii altele decât achiziționarea de bunuri.”

este contrar Directivei 2005/29/CE (¹) întrucât interzice vânzarea în pierdere, în timp ce directiva pare să nu interzică astfel de practici comerciale, și întrucât este posibil ca dispozițiile legii belgiene să fie mai stricte decât cele ale Directivei 2005/29/CE și decât interdicția prevăzută la articolul 4 din această directivă?

- (¹) Directiva 2005/29/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 11 mai 2005 privind practicile comerciale neloiale ale întreprinderilor de pe piața internă față de consumatori și de modificare a Directivei 84/450/CEE a Consiliului, a Directivelor 97/7/CE, 98/27/CE și 2002/65/CE ale Parlamentului European și ale Consiliului și a Regulamentului (CE) nr. 2006/2004 al Parlamentului European și al Consiliului („Directiva privind practicile comerciale neloiale”) (JO L 149, p. 22, Ediție specială, 15/vol. 14, p. 260).

Recurs introdus la 24 iulie 2012 de Consiliul Uniunii Europene împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a cincea) din 4 mai 2012 în cauza T-529/09, Sophie in 't Veld/Consiliul Uniunii Europene

(Cauza C-350/12)

(2012/C 303/29)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurent: Consiliul Uniunii Europene (reprezentanți: P. Berman, B. Driessen, Cs. Fekete, agenți)

Celelalte părți în proces: Sophie in 't Veld, Comisia Europeană

Concluziile recurentului

Recurentul solicită Curții:

- să anuleze hotărârea atacată a Tribunalului;
- să se pronunțe cu privire la prezentul recurs;
- să oblige reclamanta din cauza T-529/09 la plata cheltuielilor de judecată ale Consiliului efectuate în cauza menționată și în prezenta cauză.

Motivele și principalele argumente

Prezentul recurs privește interpretarea excepțiilor legate de protecția interesului public în raport cu relațiile internaționale și de protecția consultanței juridice. Aceste excepții sunt prevăzute sub forma unei excepții absolute de la dreptul de acces public la articolul 4 alineatul (1) litera (a) a treia liniuță și sub forma unei excepții relative de la dreptul de acces public la articolul 4 alineatul (2) a doua liniuță din regulament (¹).